DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 4 mars 1999 *

I mål C-87/97,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Handelsgericht Wien (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola

och

Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG,

Eduard Bracharz GmbH,

angående tolkningen av artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget,

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna P. Jann, C. Gulmann, D. A. O. Edward och L. Sevón,

generaladvokat: F. G. Jacobs,
justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola, genom advokaterna Günther Frosch och Peter Klein, Wien,

— Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG och Eduard Bracharz GmbH, genom advokaten Christian Hauer, Wien,

— Österrikes regering, genom Christine Stix-Hackl, Gesandte, förbundsutrikesministeriet, i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom biträdande juridiske rådgivaren Ioannis-Konstantinos Chalkias, statens rättsliga råd, och chefsjuristen Ioanna Galani-Maragkoudaki, juridisk rådgivare med förordnande vid avdelningen för gemenskapsrättsliga tvister vid utrikesministeriet, båda i egenskap av ombud,

— Frankrikes regering, genom Kareen Rispal-Bellanger, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och Frédéric Pascal, attaché d'administration, samma avdelning, båda i egenskap av ombud,

— Italiens regering, genom professor Umberto Leanza, chef för utrikesministeriets avdelning för diplomatiska tvister, i egenskap av ombud, biträdd av Ivo M. Braguglia, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren José Luis Iglesias Buhigues, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten Bertrand Wägenbaur, Hamburg,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 24 september 1998 av: Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola, företrätt av Günther Frosch och Peter Klein, Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG och Eduard Bracharz GmbH, företrädda av Christian Hauer, Greklands regering, företrädd av Ioannis-Konstantinos Chalkias och Ioanna Galani-Maragkoudaki, Frankrikes regering, företrädd av Christina Vasak, secrétaire adjoint des affaires étrangères, utrikesministeriets rättsavdelning, i egenskap av ombud, Italiens regering, företrädd av Ivo M. Braguglia, och kommissionen, företrädd av José Luis Iglesias Buhigues, biträdd av Bertrand Wägenbaur,

och efter att den 17 december 1998 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Handelsgericht Wien har genom beslut av den 18 juli 1996, som inkom till domstolen den 27 februari 1997, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget ställt två frågor om tolkningen av artiklarna 30 och 36 i samma fördrag.

2 Dessa frågor har uppkommit i samband med en tvist mellan Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola och Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG (nedan kallat Käserei Champignon) samt Eduard Bracharz GmbH (nedan kallat Eduard Bracharz) angående en talan med yrkande om att saluföring i Österrike av en mögelost med beteckningen "Cambozola" skall förbjudas och att detta registrerade varumärke skall avregistreras.

3 Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola grundade ursprungligen sin talan på bestämmelser i internationell rätt och österrikisk lagstiftning.

Internationell rätt och nationell lagstiftning

4 Genom artikel 3 i den internationella konventionen om användning av ursprungsbeteckningar och namn på ostar, undertecknad i Stresa den 1 juni 1951 (nedan kallad Stresakonventionen), förbehålls sådana ursprungsbeteckningar som är föremål

för nationell reglering uteslutande "ostar som är tillverkade eller har mognat i traditionella regioner, i enlighet med lokala, traditionsenliga och varaktiga seder". I artikel 1 i denna konvention förbjuds användningen av benämningar på ostar som strider mot denna princip. Enligt konventionen, såsom kompletterad genom vidhängt protokoll, utgör beteckningen "Gorgonzola (Italien)" en ursprungsbeteckning.

5 Stresakonventionen har varit tillämplig på österrikiskt territorium sedan den 11 juli 1955 och dess verkningar upphörde på samma territorium den 9 februari 1996, efter att den österrikiska regeringen frånträdde konventionen genom en not av den 30 november 1994.

6 Enligt artikel 2 i avtalet mellan den österrikiska och den italienska regeringen om geografiska ursprungsbeteckningar och namn på vissa produkter, undertecknat i Rom den 1 februari 1952, förbjuds all import och försäljning av produkter som bär — direkt på produkten eller den närmaste förpackningen eller i varumärket — de beteckningar och namn som anges i bilagan och som är ägnade att vilseleda allmänheten beträffande dessa produkters eller varors ursprung, art, karaktär eller särskilda egenskaper. Tilläggsprotokollet till detta avtal, undertecknat i Wien den 17 december 1969, utsträckte det skydd som föreskrivs i avtalet till att avse även beteckningen "Gorgonzola", men endast för det fall Stresakonventionen skulle upphävas eller ändras.

7 Artikel 2 i Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (österrikisk lag mot illojal konkurrens) innehåller ett förbud mot vilseledande, i synnerhet beträffande varors egenskaper, ursprung och tillverkningsmetod, och artikel 9 i denna lag förbjuder missbruk av företagsbeteckningar.

Gemenskapsrätten

8 Enligt artikel 2 i och huvudrubrik A i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 av den 12 juni 1996 om registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 (EGT L 148, s. 1) är beteckningen "Gorgonzola" en inom gemenskapen skyddad ursprungsbeteckning från och med den 21 juni 1996. I artiklarna 13 och 14 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153) fastställs villkoren för att få fortsätta bruka ett varumärke som eventuellt är oförenligt med en ursprungsbeteckning som varit föremål för en ansökan om registrering efter det att varumärket registrerats.

9 Artikel 13.1 och 13.2 i förordning nr 2081/92 har följande lydelse.

"1.Registrerade beteckningar skall skyddas mot följande.

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen för produkter som inte omfattas av registreringen i den mån dessa produkter är jämförbara med de produkter som har registrerats under beteckningen i fråga eller detta bruk av den skyddade beteckningen innebär att dennas anseende exploateras.

b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som 'stil', 'typ', 'metod', 'sådan som tillverkas i', 'imitation' eller dylikt.

c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av produkten i behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens verkliga ursprung.

d) Annat beteende som är ägnat att vilseleda allmänheten om produktens verkliga ursprung.

...

2. Medlemsstaterna får dock låta nationella regler om rätt att bruka sådana beteckningar som avses i punkt 1 b bestå under högst fem år efter den dag denna förordning offentliggörs under förutsättning

— att produkterna lagligen har marknadsförts med användning av sådana uttryck under minst fem år före den dag denna förordning offentliggörs, och

— att märkningen klart anger produktens verkliga ursprung.

Detta undantag får dock inte leda till att produkterna fritt marknadsförs på en medlemsstats territorium där sådana uttryck är förbjudna."

10 I artikel 14.2 i samma förordning föreskrivs följande:

"Med vederbörlig hänsyn till gemenskapslagstiftning får ett varumärke i något av de fall som nämns i artikel 13, om det registrerats i god tro före den dag då ansökan om registrering av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning ingavs, trots registreringen av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen fortsätta att brukas om det inte finns skäl att ogiltigförklara eller häva varumärkesregistreringen enligt reglerna i artikel 3.1 c och g respektive i artikel 12.2 b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar."

11 I artikel 3.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) föreskrivs följande:

"Följande tecken och varumärken får inte registreras och om registrering har skett skall de kunna ogiltigförklaras:

...

c) Varumärken som endast består av tecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna.

...

g) Varumärken som är ägnade att vilseleda allmänheten t ex med avseende på varans eller tjänstens art, kvalitet eller geografiska ursprung.

..."

12 I artikel 12.2 i samma direktiv föreskrivs följande:

"Ett varumärke skall också kunna bli föremål för upphävande om det, efter den dag då det registrerades,

...

b) som ett resultat av det bruk innehavaren gjort av varumärket eller den användning till vilken innehavaren gett sitt tillstånd med avseende på varorna eller tjänsterna för vilka det är registrerat, kan komma att vilseleda allmänheten, särskilt vad gäller varornas eller tjänsternas art, kvalitet eller geografiska ursprung."

Tolkningsfrågorna

13 Genom beslut av den 24 juni 1994 förbjöd Handelsgericht Wien interimistiskt svarandena i målet vid den nationella domstolen att under den tid som förfarandet i målet vid den nationella domstolen pågår saluföra en mögelost med namnet "Cambozola" och frågade sig huruvida — efter Republiken Österrikes anslutning till Europeiska unionen — de åtgärder som den nationella domstolen hade ombetts vidta, och som var föremål för beslutet om interimistiska åtgärder, är förenliga med gemenskapsrättsliga regler om fri rörlighet för varor. De skulle nämligen kunna utgöra en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ restriktion i den mening som avses i artikel 30 i fördraget. Eftersom det rör sig om skydd för en geografisk ursprungsbeteckning kan det emellertid tänkas att åtgärden är berättigad med hänsyn till artikel 36 i samma fördrag.

14 Handelsgericht Wien har bedömt att lösningen av tvisten är beroende av tolkningen av dessa bestämmelser och har beslutat att förklara målet vilande för att ställa följande två frågor till domstolen:

"1) Är det på gemenskapsrättens nuvarande stadium förenligt med principerna om fri rörlighet för varor (artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget) att en ost, som sedan år 1977 lagligen tillverkas och bär varumärket 'Cambozola' i en medlemsstat och som sedan år 1983 säljs i en annan medlemsstat, med stöd av en mellanstatlig överenskommelse om skydd för geografiska ursprungsbeteckningar och benämningar avseende vissa produkter (varigenom beteckningen 'Gorgonzola' skyddas) och med stöd av ett nationellt förbud mot vilseledande inte får säljas i denna medlemsstat med beteckningen 'Cambozola'?

2) Gör det för besvarandet av denna fråga någon skillnad om det på förpackningen till den ostsort som bär varumärket 'Cambozola' finns en tydligt utmärkt angivelse av tillverkningsland ('Deutscher Weichkäse' [tysk mjukost]), då denna ost i regel inte saluförs till konsumenten i hela osttårtor utan i bitar, delvis utan originalförpackning?"

15 Skyddet för ursprungsbeteckningen "Gorgonzola" överfördes till den gemenskapsrättsliga sfären från och med den 21 juni 1996, då registreringen av denna beteckning trädde i kraft, enligt förordning nr 2081/92 och genom förordning nr 1107/96. Det är således enbart inom ramen för de gemenskapsrättsliga reglerna om skydd för ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel som de frågor som ställts till domstolen skall besvaras.

16 Även om den nationella domstolen formellt har begränsat sina tolkningsfrågor till att avse artiklarna 30 och 36 i fördraget, utgör detta inte hinder för domstolen att ge den nationella domstolen alla upplysningar om hur gemenskapsrätten skall tolkas som kan vara användbara för den när den skall lösa den tvist som anhängiggjorts vid den, även om den nationella domstolen inte har hänvisat till dessa upplysningar i sina frågor (se särskilt i detta avseende dom av den 12 december 1990 i mål C-241/89, SARPP, REG 1990, s. I-4695, punkt 8, och av den 2 februari 1994 i mål C-315/92, Verband Sozialer Wettbewerb, kallat "Clinique", REG 1994, s. I-317, punkt 7; svensk specialutgåva, volym 15).

17 I detta fall framgår det emellertid klart av syftet med de frågor som ställts av den nationella domstolen att all diskussion om rättsläget före den tidpunkt då förordning nr 1107/96 trädde i kraft och den därpå följande registreringen av den skyddade ursprungsbeteckningen "Gorgonzola" är utan intresse för lösningen av den anhängiggjorda tvisten, vilket också framgår av att den nationella domstolen har frågat domstolen om "gemenskapsrättens nuvarande stadium".

18 Det argument som framförts av käranden i målet vid den nationella domstolen, att det skydd som en medlemsstat givit en ursprungsbeteckning kvarstår efter registreringen av denna beteckning i enlighet med förordning nr 2081/92, såvitt detta skydd har en större räckvidd än det skydd som erhålls genom gemenskapsrätten, motsägs av ordalydelsen i artikel 17.3 i samma förordning enligt vilken en medlemsstat endast får bibehålla det nationella skyddet för en beteckning intill dess att ett beslut om registrering som skyddad beteckning på gemenskapsnivå har fattats (se i detta avseende dom av den 9 juni 1998 i de förenade målen C-129/97 och C-130/97, Chiciak och Fol, REG 1998, s. I-3315, punkt 28). Det är således endast den rättsliga reglering som följer av förordning nr 2081/92, i kombination med fördragets

bestämmelser, som är relevant för att besvara de frågor som ställts av den nationella domstolen.

19 Genom sina frågor, som skall behandlas i ett sammanhang, önskar den nationella domstolen i huvudsak få klarhet i huruvida gemenskapsrätten utgör hinder för nationella åtgärder som vidtas i syfte att förbjuda försäljning av en mögelost med namnet "Cambozola" för att säkerställa skyddet av ursprungsbeteckningen "Gorgonzola", med den ytterligare preciseringen att produktens verkliga ursprung har angetts på förpackningen.

20 Artiklarna 30 och 36 i fördraget, som inte hindrar tillämpningen av bestämmelser i en bilateral konvention mellan medlemsstater om skydd för ursprungsbeteckningar och ursprungskännetecken under förutsättning att de skyddade beteckningarna inte har blivit generiska i ursprungslandet (se dom av den 10 november 1992 i mål C-3/91, Exportur, REG 1992, s. I-5529, punkt 39; svensk specialutgåva, volym 13), utgör *a fortiori* inte hinder för medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda beteckningar som registrerats med stöd av förordning nr 2081/92 och som i denna egenskap och i enlighet med artikel 3 i samma förordning saknar generisk karaktär. För att i detta fall ge den nationella domstolen ett ändamålsenligt svar, är det således tillräckligt att redovisa tolkningen av de gemenskapsrättsliga bestämmelser som reglerar möjligheten att fortsätta att använda ett varumärke som "Cambozola".

21 Förhållandet mellan beteckningar som registrerats med stöd av förordning nr 2081/92 och varumärken regleras särskilt i förordningens artikel 14. Även om artikel 13.2 i förordningen i undantagsfall tillåter att nationella regler om rätt att använda vissa uttryck består under en period av fem år, har denna bestämmelse således inte till syfte att tillåta en fortsatt användning av varumärken. I motsats till vad den österrikiska regeringen har anfört i sitt yttrande, är inte artikel 13.2 i sin ursprungliga lydelse, och inte heller i dess genom rådets förordning (EG) nr 535/97 av den 17 mars 1997 (EGT L 83, s. 3) ändrade lydelse, tillämplig på en situation som den i målet vid den nationella domstolen.

22 Det skall först avgöras huruvida användningen av ett namn som "Cambozola" under sådana omständigheter som i målet vid den nationella domstolen motsvarar en av de situationer som uppräknas i artikel 13.1 i förordning nr 2081/92.

23 Svarandena i målet vid den nationella domstolen har gjort gällande att detta inte är fallet och har i synnerhet framhållit att det inte är fråga om "anspelning" i den mening som avses i artikel 13.1 b i förordning nr 2081/92 när det endast rör sig om en tankeassociation som i varumärkestvister inte innebär en risk för förväxling (dom av den 11 november 1997 i mål C-251/95, SABEL, REG 1997, s. I-6191) eller när det omtvistade namnet inskränker sig till att återge en del av en skyddad beteckning vars enskilda delar i sig inte åtnjuter gemenskapsrättsligt skydd (domen i det ovannämnda målet Chiciak och Fol, punkt 39).

24 Käranden i målet vid den nationella domstolen, samtliga regeringar som skriftligen har yttrat sig i målet samt kommissionen anser att denna situation omfattas av artikel 13.1 i förordning nr 2081/92. Den italienska regeringen har dessutom anfört att det ankommer på den nationella domstolen att uttala sig om tillämpningen av denna bestämmelse på just de omständigheter som råder i det aktuella fallet.

25 Begreppet anspelning som återfinns i artikel 13.1 b i förordning nr 2081/92 omfattar härvid det tänkta fallet att det ord som används för att ange en produkt innehåller en del av ett skyddat namn, på så sätt att produktnamnet får konsumenten att som referensbild tänka på den vara som har den skyddade beteckningen.

26 I motsats till vad svarandena i målet i den nationella domstolen har gjort gällande, kan det i synnerhet föreligga anspelning på en skyddad beteckning utan risk för förväxling mellan produkterna i fråga, även om det inte föreligger något gemenskapsrättsligt skydd för de olika delarna i det referensnamn som den omtvistade terminologin återger, vilket generaladvokaten har konstaterat i punkterna 37 och 38 i sitt förslag till avgörande.

27 När det som i detta fall rör sig om en mjuk blåmögelost, vars yttre inte saknar likheter med osten "Gorgonzola", förefaller det rimligt att anta att det föreligger anspelning på en skyddad beteckning när det namn som används för att ange denna ost slutar med samma två stavelser och innehåller samma antal stavelser som det skyddade namnet, med den följden att det uppstår ett uppenbart fonetiskt och optiskt släktskap mellan dessa båda ord.

28 Det förefaller för övrigt i detta sammanhang relevant för den nationella domstolen att beakta den reklamskrift som Käserei Champignon har gett ut och som har getts in i målet av käranden i målet vid den nationella domstolen. Denna skrift tyder på att den fonetiska likheten mellan de båda namnen inte är en tillfällighet.

29 I artikel 13.1 b i förordning nr 2081/92 anges dessutom uttryckligen att det beträffande hur produkten skall kvalificeras, i förhållande till de begrepp som anges i denna bestämmelse, saknar betydelse att produktens verkliga ursprung anges på förpackningen eller på annat sätt.

30 Eftersom användningen av ett varumärke som "Cambozola" motsvarar ett av de tänkta fall på vilka skyddet för registrerade namn kan tillämpas, skall det undersökas huruvida de villkor som uppställs i artikel 14.2 i förordning nr 2081/92 för att tillåta fortsatt användning av ett tidigare registrerat varumärke är uppfyllda.

31 Varumärket skall för det första ha registrerats i god tro före den dag då ansökan om registrering av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning ingavs.

32 Käranden i målet vid den nationella domstolen har härvid gjort gällande att de bestämmelser som innebär undantag från artikel 13 om skydd för beteckningar skall tolkas restriktivt, och att registreringen i Österrike av varumärket "Cambozola" inte har kunnat ske i god tro i den mening som avses i artikel 14.2, eftersom den redan från början hade en olaglig karaktär. När varumärket "Cambozola" registrerades år 1983 åtnjöt nämligen beteckningen "Gorgonzola" redan ett skydd i Österrike, som motsvarar det som beteckningen ges genom gemenskapsrätten sedan år 1996, även om detta skydd vilade på andra rättsliga grunder.

33 Den italienska regeringen har också anfört att de österrikiska myndigheterna borde ha vägrat registrering av varumärket "Cambozola" som redan från början stred mot de regler som var i kraft, och detta varumärke kan därför inte anses ha registrerats i god tro.

34 Kommissionen anser för sin del att det helt och hållet ankommer på den nationella domstolen att tillämpa kriteriet om registrering i god tro, och att denna därvid först måste kontrollera att registreringen har skett i vederbörlig ordning med iakttagande av de rättsregler som var i kraft vid tidpunkten i fråga.

35 Begreppet god tro som förekommer i artikel 14.2 i förordning nr 2081/92 bör betraktas mot bakgrund av all nationell och internationell lagstiftning som var tillämplig när ansökan om registrering av varumärket ingavs. Innehavaren av ett varumärke kan nämligen inte i princip presumeras vara i god tro om de bestämmelser som då var i kraft klart och tydligt utgjorde hinder för att lagligen bevilja hans ansökan.

36 Det ankommer emellertid inte på domstolen att, vid tolkningen av förordning nr 2081/92, uttala sig om de verkningar som internationella och nationella bestämmelser till skydd för ursprungsbeteckningar i Österrike hade innan detta skydd säkerställdes genom gemenskapsrättsliga bestämmelser, och följaktligen inte heller att därav försöka sluta sig till de verkliga omständigheter under vilka ansökan kan

ha getts in. Såsom kommissionen med rätta har konstaterat kan en sådan bedömning endast utföras av den nationella domstol vid vilken tvisten är anhängiggjord.

37 För att det i god tro registrerade varumärket skall kunna få fortsätta att brukas krävs det för det andra att det inte omfattas av de skäl att ogiltigförklara eller häva registreringen som föreskrivs i relevanta bestämmelser i första direktivet 89/104.

38 Käranden i målet vid den nationella domstolen har i detta avseende gjort gällande att varumärket i fråga är ägnat att vilseleda konsumenterna med avseende på den angivna varans art, kvalitet eller geografiska ursprung och förtjänar att ogiltigförklaras med stöd av artikel 3.1 g i första direktivet 89/104.

39 Även den italienska regeringen anser att varumärkets benägenhet att vilseleda konsumenten utgör hinder för Käserei Champignon och Eduard Bracharz att åberopa artikel 14.2 i förordning nr 2081/92.

40 Kommissionen har anfört att bestämmelserna i artikel 3.1 c och g samt artikel 12.2 b i första direktivet 89/104 måste tolkas restriktivt, eftersom de med hänsyn till allmän ordning utgör undantag från mångfalden av olika varumärken. Kommissionen har härav dragit slutsatsen att varken varumärket "Cambozola" eller användningen därav innehåller en tillräckligt precis hänvisning till ett verkligt geografiskt ursprung för att kunna vilseleda allmänheten beträffande varans art, kvalitet eller geografiska ursprung. Enligt kommissionen utgör följaktligen inte någon av de grunder som uppräknas i artiklarna 3 och 12 i första direktivet 89/104 hinder för att använda varumärket i fråga.

41 Det kan härvid konstateras att det fall som anges i artikel 3.1 c i första direktivet 89/104 inte kan tillämpas i detta fall. Vad beträffar de två andra relevanta bestämmelserna i samma direktiv förutsätts det, för att det skall föreligga hinder för registrering, grund för ogiltigförklaring av varumärket eller grund för upphävande av innehavarens rättigheter som hindrar fortsatt användning av varumärket enligt artikel 14.2 i förordning nr 2081/92, att det kan konstateras föreligga ett faktiskt vilseledande eller en tillräckligt allvarlig risk för att konsumenter skall vilseledas (se beträffande detta begrepp domen i det ovannämnda målet Clinique, dom av den 6 juli 1995 i mål C-470/93, Mars, REG 1995, s. I-1923, och av den 26 november 1996 i mål C-313/94, Graffione, REG 1996, s. I-6039, punkt 24).

42 Även i detta fall ankommer det på den nationella domstolen att tillämpa dessa kriterier mot bakgrund av de omständigheter som råder i det anhängiga målet. Om inte namnet "Cambozola", som innehåller en anspelning på beteckningen "Gorgonzola", i sig kan anses vara sådant att det vilseleder allmänheten beträffande egenskaperna hos, ursprunget till och tillverkningsmetoden för den vara som namnet avser, förutsätter den bedömning som måste göras beträffande villkoren för dess fortsatta användning en prövning av omständigheterna i det aktuella fallet som inte omfattas av domstolens behörighet enligt artikel 177 i fördraget (se domen i det ovannämnda målet Graffione, punkterna 25 och 26).

43 De frågor som ställts skall således besvaras på så sätt att, på gemenskapsrättens nuvarande stadium utgör inte principen om fri rörlighet för varor hinder för en medlemsstat att vidta åtgärder som åligger den för att säkerställa skyddet för ursprungsbeteckningar som registrerats med stöd av förordning nr 2081/92. Härav följer att användningen av en beteckning som "Cambozola" kan betecknas som anspelning, i den mening som avses i artikel 13.1 b i denna förordning, på den skyddade ursprungsbeteckningen "Gorgonzola", utan att angivelsen av produktens verkliga ursprung på förpackningen kan ändra denna slutsats. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om villkoren i artikel 14.2 i förordningen i det aktuella fallet gör det möjligt att fortsätta att bruka ett tidigare registrerat varumärke trots registreringen av den skyddade ursprungsbeteckningen "Gorgonzola". Denna bedömning skall i synnerhet ske med utgångspunkt i rättsläget vid tidpunkten för registreringen av varumärket för att avgöra huruvida denna kan ha skett i god tro och det måste stå klart att en beteckning som "Cambozola" inte i sig innebär att konsumenten vilseleds.

Rättegångskostnader

44 De kostnader som har förorsakats den österrikiska, den grekiska, den franska och den italienska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de två frågor som genom beslut av den 18 juli 1996 har ställts av Handelsgericht Wien — följande dom:

På gemenskapsrättens nuvarande stadium utgör inte principen om fri rörlighet för varor hinder för en medlemsstat att vidta åtgärder som åligger den för att säkerställa skyddet för ursprungsbeteckningar som registrerats med stöd av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel. Härav följer att användningen av en beteckning som "Cambozola" kan betecknas som anspelning, i den mening som avses i artikel 13.1 b i denna förordning, på den skyddade ursprungsbeteckningen "Gorgonzola", utan att angivelsen av pro-

duktens verkliga ursprung på förpackningen kan ändra denna slutsats. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om villkoren i artikel 14.2 i förordning nr 2081/92 i det aktuella fallet gör det möjligt att fortsätta att bruka ett tidigare registrerat varumärke trots registreringen av den skyddade ursprungsbeteckningen "Gorgonzola". Denna bedömning skall i synnerhet ske med utgångspunkt i rättsläget vid tidpunkten för registreringen av varumärket för att avgöra huruvida denna kan ha skett i god tro och det måste stå klart att en beteckning som "Cambozola" inte i sig innebär att konsumenten vilseleds.

Puissochet Jann Gulmann

Edward Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 mars 1999.

R. Grass

Justitiesekreterare

J.-P. Puissochet

Ordförande på femte avdelningen